

Miljko Šljivić, "Beogradski pčelar" 7/8 - 2017

Da bi pčelinje društvo prezimilo i uspešno se razvilo do rane prolećne paše, potrebna je količina hrane od 17 - 20 kg. U periodu od 1. oktobra do 31. marta, pčele, u proseku, potroše manje od 9 kg hrane, a u svakom trenutku u košnici treba da ima najmanje 8 kg zaliha hrane. Ako sve to saberemo, dobijamo minimum od 17 kg hrane za dobro prezimljavanje.

Prilikom pregleda treba utvrditi količinu hrane u košnici i ustanoviti potrebu za eventualnom prihranom. Prihrana se vrši u avgustu, tako da sirup prerade stare pčele, koje će, i onako, uginuti do zime, a ne mlade pčele, koje treba da prezime i dočekaju proleće. Sirup treba dati u toku nekoliko dana, u većim količinama, da ga pčele uskladište i zapečate. Dodati sirup pčele će smestiti oko i iznad klubeta i trošiće ga od oktobra do januara. Kada počne razvoj legla, potrebno je da pčele troše cvetni med koji je neuporedivo hranjiviji. Potrebnu količinu šećernog sirupa u postupku dohranjivanja treba dati, ali ne treba preterivati. Obično je ta količina između 4 i 5 kilograma. Dohranjivanje treba vršiti gušćim šećernim sirupom (odnos 3 : 2 u korist šećera), jer se pčele tako najmanje iscrpljuju. Ako dohranjivanje izvršimo u avgustu, eventualno prvih dana septembra, a društva smo očistili od varoe, pčele ne bi smele da imaju problema oko prezimljavanja, a mi nemamo potrebe za bilo kakvim radom sledećih šest meseci.

Pripreme za pašu u sledećoj godini treba početi tek početkom marta sledeće godine. Ako pčele imaju dosta meda, a varoa je svedena na razumnu meru, važi pravilo - šest meseci radite, a šest meseci ne radite sa pčelama. Ako bi u zimskoj hrani preovladjivao medljikovac, sa mnogo nesvarljivih sastojaka, to bi opterećivalo creva pčele, izazivalo proliv i uticalo na razvoj nozemoze. U slučaju jesenje paše medljike, pčelar treba da ima rezervne ramove ili da ramove sa kraja košnice, sa cvetnim medom, doda uz leglo, a ukloni ili udalji ramove sa medljikom bez legla. Pošto u toku jeseni nije dobro pčele prihranjivati sirupom, negativne posledice medljike se mogu umanjiti dodavanjem po jednog kilograma bagremovog meda. Bagremov med je dobar i kao "preventiva" protiv nozeme. Kod prihrane medom uvek treba voditi računa o njegovom poreklu i ispravnosti, da se ne bi desilo da on potiče od zaraženih društava.

Cvetni prah za zimsku zalihu, neophodno je obezbediti i imati ih u toku pripreme društava za zimovanje. Ako u toku avgusta i septembra u prirodi nema značajnog unosa cvetnog praha, a stimulativnim prihranjivanjem se leglo razvilo, zalihe cvetnog praha se mogu potrošiti. Takva društva će, u proleće, znatno zaostajati u razvoju, a može doći i do toga da pčele jedu starije larve, da bi tim belančevinama hranile mladje. Zalihe cvetnog praha je najbolje obezbediti kada ga u prirodi najviše ima i kada dolazi do blokade legla polenom. Tada treba uzeti 1 - 2 rama sa polenom iz svake košnice i napuniti jedan nastavak kod LR, odnosno dva medišta kod DB košnica. Ta medišta puna cvetnog praha dodati jakim društvima preko matične rešetke i obilno prihranjivati šećernim sirupom. Pčele će polen konzervirati, zaliti medom i zapečatiti ćelije, a takve ramove ćemo u jesen, po 1 ili 2, podeliti društvima i stavljati ih uz leglo. Ako društvima, u okviru priprema pčela za zimu, dodajemo zamenu za cvetni prah, onda je najbolje dati pekarski kvasac. Pekarski kvasac utiče na povećanje masnog tkiva u organizmu pčela, što je, za zimske pčele, jako važno. Pekarski kvasac se meša sa mlevenim šećerom bez vode, u odnosu 1 : 9, tj. jedna funta kvasca, sitno izmrvljena, meša se sa 4,5 kg samlevenog šećera i takva masa se stavlja u zbeg, tako da pčele mogu da je nose. {jcomments on}